

eventuelt at gaa til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften for at kunne eftergive eller ned sætte Tolden paa saadanne Genstande som f. Eks. Krydderier, hvor den jo spiller en saa uærbelig Rolle for de enkelte Forbrugere, at jeg næppe tror, at den af Kommissionen foreslaaede Forhøjelse vilde føles. Særlig forekommer jo den stærke finansielle Nedgang derved, at Flertallet foreslaar Raffetolden reduceret til Halvdelen og foreslaar Tolden paa Ris og Stenolie ophævet. Jeg maa her fastholde, at jeg ikke kan erkende, at Stenolie er en Genstand, som egner sig til Frigivelse, fordi netop Forbruget deraf, som ofte nok fremhævet, reguleres efter Forbrugernes Velstand, og en Opgivelse af Stenolietolden vil efter min Formening i langt højere Grad være et Beneficium for de velstaaende Klasser end for den brede Del af Befolkningen, og dertil finder jeg i Virkeligheden ingen Anledning. Hvad Ris angaar, tror jeg heller ikke, at det for den større Del af Befolkningen spiller en saadan Rolle, at der er nogen særlig Opfordring til at frigive denne Artikel og derved fremkalde en Nedgang af ikke ringe finansielt Omfang, som maa dækkes paa anden Maade, der maaste dog til syvende og sidst bliver fuldt saa følelig for Forbrugerne.

Med Hensyn til Beskyttelsesafsaetningerne kan jeg i meget henholde mig til, hvad den ærede forrige Tale fremførte. Naar det i Betænkningen fremhæves, at der er vist et særligt Hensyn til det mindre Haandværks Erhvervsvilkkaar, ser heller ikke jeg, at der egentlig er vist noget stort Hensyn dertil. Ganste vist kan det siges, at de fleste af de Afsaetninger, som nu foreslaas af Mindretallet, komme meget nær til de bestaaende Toldafsaetninger, men den Forhøjelse af Afsaetningerne, som Kommissionens Flertal paa adskillige Punkter har foreslaaet netop af Hensyn til det mindre Haandværks vanskelige Stilling, er jo opgivet, og jeg kan ikke se rettere, end at der for en Række af Haandværkere, for Smede, Bogtrykkere, Håndstemagere, Buntmagere, Garvere, Sæbesydere, Armagere, Skraebdere og Seyerster, vil blive en betydelig uheldigere Stilling efter Udvalgsflertallets Forslag, end der vilde være blevet efter Kommissionens flertallets Indstilling. Hvad særlig angaar Storindustrien, deler jeg til Dels de Betragtninger, som fremførtes af den forrige

ærede Tale om den lidet heldige Virkning af de Nedsaetninger, som ere foreslaaede. Jeg maa særlig udtale med Hensyn til en af de vigtigste Positioner, nemlig den store Uldgodsposition, at de der foreslaaede Nedsaetninger efter min Overbevisning ikke ville kunne komme Forbrugerne til gode — maaste snarere det modsatte —, men derimod ville virke ret trykkende for Producenterne. Det er jo nemlig saa, at det under Kommissionens forhandlinger er tilstrækkelig godtgjort, at Tolden paa Uldvarer ikke udnyttes af de indenlandske Fabrikanter for de grovere Varers Bedkommende. Det hedder i Betænkningen, „at Flertallet efter alt det oplyste er af den Overbevisning, at de almindeligt brugte simple Stoffer aldeles ikke fordyres for Forbrugerne ved Tolden og i hvert Fald ikke vilde kunne blive billigere ved den af Mindretallet foreslaaede Nedsaetning, da paa langt nær end ikke et saadant Beløb af Tolden nu udnyttes“. Da man nu foreslaar en mindre Nedgang, end Mindretallet havde foreslaaet, gælder disse Udtalelser saa meget mere. Der vil ikke kunne være Tale om, at der for Forbrugerne af de grovere Uldvarer bliver nogen Fordel ved den foreslaaede Nedsaetning, thi den Told, som for disse Varers Bedkommende kunde udnyttes, naar ikke op til det Beløb, som man foreslaar bibeholdt efter Nedsaetningen. Derimod er der Mulighed for, at det tværtimod vil føre til en Fordyrelse af disse Varer. Forholdet er jo nu, som sagt, dette, at paa Grund af den store indenlandske Konkurrence kan Tolden paa de grovere Varer ikke udnyttes. Det er Tolden paa de finere Varer, som gør det muligt for Producenterne at opretholde deres Virksomhed. Naar nu denne Told paa de finere Varer gaar ned, anser jeg det for ret sandsynligt, at Fabrikanterne ville søge at indvinde, hvad de tabe paa dette Punkt, ved i højere Grad at udnytte Tolden for de grovere Varers Bedkommende, saa der snarere for Forbrugerne af de simplere Varer vil blive en Forhøjelse i Prisen end det modsatte. Naar der foreslaas en succesfuld Nedgang i Løbet af 5 Aar med omtrent 3 Tre aarlig, saa erkender jeg, at dette naturligvis er mere moderat end en pludselig Nedgang, og at det i og for sig kan være rigtigt, naar man overhovedet vil gaa til en betydeligere Nedgang, da at mode-